

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 494

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 18 iulie 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 404 din 3 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale	2–4
Decizia nr. 418 din 3 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă	4–5
Decizia nr. 419 din 3 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 ¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă și art. 15 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă	6–7
Decizia nr. 642 din 14 iunie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ	8–13
Decizia nr. 647 din 19 iunie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 241/2005 privind prevenirea și combaterea evaziunii fiscale	13–15
DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU	
417. — Decizie privind numirea unui reprezentant al statului în Consiliul de administrație al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate	16
418. — Decizie privind numirea domnului Bogdan Tohăneanu în funcția de secretar de stat la Ministerul Administrației și Internelor	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 404**

din 3 mai 2012

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 4
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2010 pentru modificarea și completarea
Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Sindicatul Național Petrom Energie din București în Dosarul nr. 17.527/63/2010 al Tribunalului Dolj — Secția comercială și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 410D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Societatea Comercială Complexul Energetic Craiova — S.A. a depus o cerere prin care a solicitat respingerea ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate și că partea Societatea Națională a Lignitului Oltenia — S.A. din Târgu Jiu a depus o cerere prin care a solicitat respingerea ca inadmisibilă a aceleiași excepții.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate. Acesta consideră că prin Legea nr. 67/2006 se asigură o protecție eficientă a drepturilor salariaților și că nu se poate vorbi de o afectare a drepturilor fundamentale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 15 martie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 17.527/63/2010, **Tribunalul Dolj — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale.**

Excepția a fost invocată de Sindicatul Național Petrom Energie din București într-o cauză având ca obiect soluționarea opoziției împotriva unei hotărâri de fuziune.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate afectează liberul acces la justiție al salariaților, care se văd privați de calea de atac a opoziției la fuziune/divizare în condițiile în care ei sunt titularii unor creanțe certe, lichide, dar neexigibile. Potrivit autorului excepției, eliminarea salariaților din rândul acelor persoane care pot formula opoziție s-a făcut pe baza unor criterii

discriminatorii. Mai mult, prin afectarea dreptului de acces liber la justiție, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2010 încalcă prevederile constituționale ale art. 115 alin. (6), care dispun că acestea nu pot afecta drepturile și libertățile prevăzute de Constituție.

Totodată, dispozițiile de lege criticate, prin aceea că prevăd soluțiile pe care judecătorul urmează să le pronunțe, sunt neconstituționale, încalcând dreptul la un proces echitabil.

De asemenea, autorul excepției mai susține că ordonanța de urgență a fost adoptată cu nerespectarea art. 115 alin. (4) din Constituție, Guvernul neputând demonstra existența unei situații extraordinare care să justifice urgența adoptării acesteia. Astfel, nu a fost demonstrată nici măcar legătura de cauzalitate între procedurile de diviziune/fuziune și redresarea economiei naționale.

În opinia autorului excepției, Guvernul a intervenit cu o măsură legislativă în condițiile în care Parlamentul se exprimase deja prin intermediul unei legi care permitea salariaților să exercite dreptul de opoziție. Acest lucru este de natură să submineze rolul Parlamentului, care este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării.

De asemenea, autorul mai susține că, cu ocazia adoptării ordonanței de urgență, nu a fost solicitat avizul Consiliului Legislativ și nici cel al Consiliului Economic și Social.

Tribunalul Dolj — Secția comercială consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, actele depuse de părți, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul controlului de constituționalitate, astfel cum rezultă din sesizarea formulată, îl constituie prevederile art. I pct. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 674 din 4 octombrie 2010, aprobată prin Legea nr. 34/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 205 din 24 martie 2011. Totuși, din motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta vizează atât o critică de neconstituționalitate extrinsecă privind legea în ansamblul său, sub aspectul procedurii de adoptare, cât și o critică de neconstituționalitate intrinsecă ce privește, în special,

art. I pct. 4 care modifică art. 243 alin. (9) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale. Dispozițiile legale criticate au următorul cuprins: „Articolul 243 se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 243 [...]

(9) *Dispozițiile prezentului articol nu se aplică creanțelor de natura drepturilor salariale derivând din contractele individuale de muncă sau contractele colective de muncă aplicabile, care îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1), a căror protecție se realizează potrivit dispozițiilor Legii nr. 67/2006 privind protecția drepturilor salariale în cazul transferului întreprinderii, al unității sau al unor părți ale acestora, precum și potrivit altor legi aplicabile.»*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în fața legii, art. 21 referitor la accesul liber la justiție, art. 61 privind rolul Parlamentului, art. 79 privind Consiliul Legislativ, art. 115 alin. (4) și (6) privind adoptarea ordonanțelor de urgență și art. 141 privind Consiliul Economic și Social.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

I. În ceea ce privește invocarea prevederilor art. 115 alin. (4) din Constituție, în jurisprudența sa Curtea a statuat că situațiile extraordinare exprimă un grad mare de abatere de la obișnuit sau comun, aspect întărit și prin adăugarea sintagmei „a căror reglementare nu poate fi amânată” (Decizia nr. 255 din 11 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 16 iunie 2005). Curtea a mai arătat, prin Decizia nr. 1.008 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 23 iulie 2009, că pentru îndeplinirea cerințelor prevăzute de art. 115 alin. (4) din Constituție este necesară existența unei stări de fapt obiective, cuantificabile, independente de voința Guvernului, care pune în pericol un interes public.

Cu privire la criteriul obiectiv necesar pentru aprecierea situației extraordinare, Curtea a reținut, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 255 din 11 mai 2005, că „invocarea elementului de oportunitate, prin definiție de natură subiectivă, căruia i se conferă o eficiență contributivă determinantă a urgenței, ceea ce, implicit, îl convertește în situație extraordinară, impune concluzia că aceasta nu are, în mod necesar și univoc, caracter obiectiv, ci poate da expresie și unor factori subiectivi, de oportunitate (...). Întrucât însă asemenea factori nu sunt cuantificabili, afirmarea existenței situației extraordinare, în temeiul lor sau prin convertirea lor într-o asemenea situație, conferă acesteia un caracter arbitrar, de natură să creeze dificultăți insurmontabile în legitimarea delegării legislative. S-ar ajunge, astfel, ca un criteriu de constituționalitate — *situația extraordinară* —, a cărui respectare este prin definiție supusă controlului Curții, să fie, practic, sustras unui atare control, ceea ce ar fi inadmisibil”.

Raportat la cauza de față, Curtea observă că Guvernul a motivat urgența ca fiind determinată de:

— nevoia stringentă de redresare economică în condițiile crizei economice mondiale, resimțită în mod drastic și la nivelul economiei naționale;

— procesele de reorganizare corporativă, precum fuziunea sau divizarea, presupun parcurgerea unor etape specifice, conform prevederilor în vigoare ale Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, care reclamă respectarea unui calendar de timp apreciabil;

— actualmente, durata operațiunilor de reorganizare a societăților comerciale prin fuziune internă și transfrontalieră sau divizare este considerabilă, întârzierile fiind generate, în special, de efectul suspensiv de drept al opoziției;

— o procedură prelungită în timp limitează interesul investitorilor de a face uz de aceste mecanisme importante de reorganizare a societăților comerciale, care în foarte multe cazuri pot revitaliza nu numai societățile implicate în fuziune sau divizare, ci un întreg circuit comercial în care acestea sunt angrenate;

— gradul ridicat de încărcare a instanțelor judecătorești, ce determină soluționarea litigiilor aflate pe rolul acestora, inclusiv a opozițiilor introduse în cadrul proceselor de fuziune sau divizare, într-un interval de timp mult prea mare față de cel optim, care ar fi consonant cu principiul judecării cu celeritate a proceselor comerciale;

— salvagardarea deciziilor economice de reorganizare luate la nivelul societăților comerciale, cu respectarea în același timp a dreptului la o protecție adecvată a intereselor creditorilor societăților comerciale supuse proceselor de fuziune sau divizare.

Având în vedere jurisprudența sa cu privire la art. 115 alin. (4) din Constituție, precum și motivele invocate de Guvern, Curtea constată că există o stare de fapt obiectivă, cuantificabilă și independentă de voința Guvernului. Pentru aceste motive, Curtea constată că reglementarea criticată îndeplinește exigențele urgenței prevăzute în art. 115 alin. (4) din Constituție. În aceste condiții nu se poate reține nici încălcarea art. 61 din Constituție.

În ceea ce privește critica potrivit căreia ordonanța de urgență este neconstituțională, încălcând prevederile art. 79 din Constituție, deoarece nu are avizul Consiliului Legislativ, Curtea constată că nici aceasta nu poate fi reținută. Astfel, prin Adresa nr. 1.118 din 9 septembrie 2010, Consiliul Legislativ a emis Avizul favorabil referitor la proiectul de Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În ceea ce privește invocarea prevederilor art. 141 din Constituție, Curtea constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2010 nu conține dispoziții care pot fi încadrate în domeniile de competență ale Consiliului Economic și Social astfel cum acestea erau prevăzute de art. 5 din Legea nr. 109/1997. Totodată, Curtea observă că, potrivit art. 141 din Constituție, „*Consiliul Economic și Social este organ consultativ al Parlamentului și al Guvernului în domeniile de specialitate stabilite prin legea sa organică de înființare, organizare și funcționare*”, iar potrivit art. 2¹ din Legea nr. 109/1997, „*(1) Consiliul Economic și Social este consultat obligatoriu de către inițiatorii proiectelor de acte normative și ai proiectelor de programe și strategii nematerializate în proiecte de acte normative, din domeniul său de competență[...]*”. Având în vedere aceste aspecte, Curtea constată că în ceea ce privește proiectul ordonanței de urgență criticate nu era necesară solicitarea avizului Consiliului Economic și Social. Așa fiind, nu poate fi reținută nici critica potrivit căreia Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2010 contravine prevederilor art. 141 din Legea fundamentală.

II. În ceea ce privește criticile de neconstituționalitate intrinsecă, Curtea constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2010 oferă mijloace procedurale în vederea realizării creanțelor de natura drepturilor salariale derivând din contractele individuale de muncă sau contractele colective de muncă aplicabile, această protecție realizându-se potrivit dispozițiilor Legii nr. 67/2006 privind protecția drepturilor salariale în cazul transferului întreprinderii, al unității sau al unor părți ale acestora. Dispozițiile art. 5 din Legea nr. 67/2006 prevăd imperativ că drepturile și obligațiile cedentului, care decurg din contractele individuale de muncă și din contractul colectiv de muncă aplicabil, existente la data transferului, vor fi transferate integral cesionarului, acesta având și obligația de a respecta prevederile contractului colectiv de muncă aplicabil. Astfel, noua persoană juridică este obligată la prestarea tuturor drepturilor de natură salarială sau de altă natură pe care salariații le aveau anterior momentului fuziunii.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Sindicatul Național Petrom Energie din București în Dosarul nr. 17.527/63/2010 al Tribunalului Dolj — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 418

din 3 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, excepție ridicată de Marin Frunză în Dosarul nr. 3/233/2011 al Tribunalului Galați — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.033D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 24 august 2011, pronunțată în Dosarul nr. 3/233/2011, **Tribunalul Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă.**

Excepția a fost invocată de Marin Frunză într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de reexaminare împotriva unei hotărâri judecătorești prin care s-a respins solicitarea de acordare a asistenței judiciare gratuite prin intermediul unui avocat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 sunt neconstituționale în măsura în care permit instanței de judecată să soluționeze cererea de reexaminare în mod arbitrar, subiectiv și prin faptul că limitează cuantumul ajutorului public judiciar de care poate beneficia justițiabilul în cursul unui an.

Astfel, se arată că procedura de soluționare a cererii de ajutor public judiciar, și anume fără citarea părților, în camera de consiliu, prin încheiere, împotriva căreia se poate formula doar cerere de reexaminare, soluționată însă de aceeași instanță de judecată, încalcă dreptul la un proces echitabil. De asemenea, impunerea unor condiții exagerate, limitative pentru acordarea acestui ajutor, referitoare la obligația solicitantului de a preciza cuantumul, suma ajutorului public de care a mai beneficiat în cursul aceluși an, în condițiile în care numai baroul, instanța de judecată și Ministerul Justiției cunosc aceste date, toate acestea determină tergiversarea în mod forțat a soluționării cauzei. În plus, se mai încalcă dreptul la un proces echitabil, dreptul la apărare, principiul statului de drept, dreptul la o judecată dreaptă și nepărtinitoare, principiul universalității, principiul egalității, dispozițiile privind interzicerea discriminării, dreptul de acces liber la justiție, dreptul la un recurs efectiv la o instanță națională, dreptul la două grade de jurisdicție și dreptul la control judiciar ierarhic superior.

Tribunalul Galați — Secția civilă apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, autorul excepției referindu-se la interpretarea și aplicarea prevederilor legale, și nu la aspecte care țin de neconstituționalitate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 25 aprilie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 193/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 723 din 24 octombrie 2008, modificată prin Legea nr. 251/2011 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 866 din 8 decembrie 2011.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 privind statul român, art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 privind universalitatea, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 cu privire la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 124 privind înfiptuirea justiției, art. 126 privind instanțele judecătorești și art. 148 privind integrarea în Uniunea Europeană.

De asemenea, autorul excepției de neconstituționalitate consideră că prevederile legale criticate contravin și art. 1 privind obligația de a respecta drepturile omului, art. 6 privind dreptul la un proces echitabil, art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv, art. 14 privind interzicerea discriminării și art. 17 privind interzicerea abuzului de drept din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și dispozițiilor Declarației Universale a Drepturilor Omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate, prin raportare la critici similare, constatând constituționalitatea acestora.

Astfel, prin Decizia nr. 111 din 9 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 195 din 26 martie 2012, și prin Decizia nr. 264 din 24 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 198 din 30 martie

2009, Curtea Constituțională, respingând excepția, a reținut că prin această reglementare se urmărește asigurarea efectivității dreptului de acces la justiție, prin stabilirea unor condiții minime și rezonabile. S-a arătat, în acest sens, că stabilirea unor limite și condiții privind acordarea ajutorului public judiciar a fost determinată de posibilitatea asigurării resurselor financiare publice necesare acordării ajutorului, de realizarea unei distribuirii echitabile a ajutorului în formele prevăzute la art. 6 din ordonanța de urgență, de prevenirea exercitării abuzive a cererii de ajutor și a prejudicierii altor categorii de persoane fizice care ar fi în nevoie de a primi susținere din partea statului și l-ar solicita, fără a se îngădi în acest mod accesul efectiv la justiție.

De asemenea, în ceea ce privește critica de neconstituționalitate referitoare la posibilitatea de a ataca încheierea prin care s-a soluționat cererea de ajutor public judiciar, Curtea a constatat că, potrivit art. 15 din actul normativ criticat, împotriva încheierii prin care se respinge cererea de acordare a ajutorului public judiciar cel interesat poate face cerere de reexaminare, în termen de 5 zile de la data comunicării încheierii, iar cererea de reexaminare se soluționează în camera de consiliu de un alt complet. Curtea a mai arătat, cu același prilej, că judecarea cererii privind acordarea ajutorului public judiciar nu vizează fondul cauzei și nu presupune în mod necesar dezbateri contradictorii. Prin această reglementare legiuitorul a avut în vedere instituirea unei proceduri simple și operative de soluționare a acestei cereri, astfel încât sunt justificate, din considerente de celeritate, judecarea în camera de consiliu, fără citarea părților, și inexistența căii de atac a recursului la o instanță superioară. Totodată, în soluționarea cererii nu este necesară administrarea tuturor mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură civilă, deoarece judecarea se face pe baza unor criterii obiective ce pot fi probate prin înscrisuri. Faptul că judecarea cererii de reexaminare se face de către magistrații aceleiași instanțe nu este de natură să aducă atingere dreptului la un tribunal imparțial și dreptului la apărare. Prezumția de imparțialitate și independență a judecătorilor nu poate fi înlăturată prin faptul că aceștia își desfășoară activitatea la aceeași instanță ca și colegii lor care au soluționat cererea inițială. Pe de altă parte, soluționarea cererii de reexaminare se face pe baza unor criterii obiective și presupune verificarea anumitor înscrisuri din care să rezulte starea materială a solicitantului și a familiei sale.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, excepție ridicată de Marin Frunză în Dosarul nr. 3/233/2011 al Tribunalului Galați — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 419

din 3 mai 2012

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244¹ alin. 2
din Codul de procedură civilă și art. 15 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului
nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă și art. 15 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, excepție ridicată de Mihaela Agheniței în Dosarul nr. 5.813/196/2009 al Judecătoriei Brăila — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.052D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 16 iunie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 5.813/196/2009, **Judecătoria Brăila — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă și art. 15 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă.**

Excepția a fost ridicată de Mihaela Agheniței într-o cauză civilă având ca obiect pretenții (restituirea contravalorii consolidării unui zid al unui imobil, precum și a cheltuielilor efectuate cu reparațiile efectuate la același imobil ca urmare a infiltrării apei de pe terenul autoarei excepției).

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât nu permit atacarea cu recurs a încheierii prin care s-a soluționat cererea de ajutor public judiciar și limitează posibilitatea atacării cu recurs a încheierii prin care se respinge cererea de suspendare a judecării procesului civil, în timp ce partea adversă are posibilitatea să atace încheierea de suspendare.

Judecătoria Brăila — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 244¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă și art. 15 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 25 aprilie 2008, care au următorul conținut:

— Art. 244¹ alin. (2) din Codul de procedură civilă: „*Recursul se poate declara cât timp durează suspendarea cursului judecării procesului, atât împotriva încheierii prin care s-a dispus suspendarea, cât și împotriva încheierii prin care s-a respins cererea de repunere pe rol a procesului.*”;

— Art. 15 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008: „(2) *Împotriva încheierii prin care se respinge cererea de acordare a ajutorului public judiciar cel interesat poate face cerere de reexaminare, în termen de 5 zile de la data comunicării încheierii.*

(3) *Cererea de reexaminare se soluționează în camera de consiliu de un alt complet, instanța pronunțându-se prin încheiere irevocabilă.*”

În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată următoarele:

1. Prin Decizia nr. 112 din 1 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 5 aprilie 2011,

Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de același autor în același dosar al Judecătoriei Brăila. Având în vedere că motivarea prezentei excepții de neconstituționalitate este identică cu cea soluționată deja prin decizia menționată, Curtea constată că aceasta are autoritate de lucru judecat, existând tripla identitate specifică în ceea ce privește obiectul, cauza și părțile. În jurisprudența Curții Constituționale s-a statuat că partea care a invocat excepția nu o mai poate reitera, pentru aceleași considerente, deoarece, fiind contrară puterii lucrului judecat, ea este inadmisibilă. Decizia Curții Constituționale, pronunțată în aceeași cauză, este general obligatorie potrivit dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție, având în vedere că motivele care au justificat-o sunt aceleași. În acest sens este, de exemplu, Decizia nr. 567 din 7 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 9 iulie 2007.

În consecință, având în vedere dispozițiile art. 166 din Codul de procedură civilă, coroborate cu cele ale art. 14 din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

2. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate referitoare la dispozițiile art. 15 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, Curtea, prin Decizia nr. 385 din 24 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 21 iunie 2011, a constatat că, potrivit art. 15 din actul normativ criticat, împotriva încheierii prin care se respinge cererea de acordare a ajutorului public judiciar cel interesat poate face cerere de reexaminare, în termen de 5 zile de la data comunicării încheierii, iar cererea de reexaminare se soluționează în camera de consiliu de un alt complet. Curtea a mai arătat, cu același prilej, că judecarea cererii privind acordarea ajutorului public judiciar nu vizează fondul cauzei și nu presupune în mod necesar dezbateri contradictorii. Prin această reglementare legiuitorul a avut în vedere instituirea unei proceduri simple și operative de soluționare a acestei cereri,

astfel încât sunt justificate, din considerente de celeritate, judecarea în camera de consiliu, fără citarea părților, și inexistența căii de atac a recursului la o instanță superioară. Totodată, în soluționarea cererii nu este necesară administrarea tuturor mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură civilă, deoarece judecarea se face pe baza unor criterii obiective ce pot fi probate prin înscrisuri. Faptul că judecarea cererii de reexaminare se face de către magistrații aceleiași instanțe nu este de natură să aducă atingere dreptului la un tribunal imparțial și dreptului la apărare. Prezumția de imparțialitate și independență a judecătorilor nu poate fi înlăturată prin faptul că aceștia își desfășoară activitatea la aceeași instanță ca și colegii lor care au soluționat cererea de acordare a ajutorului public judiciar. Pe de altă parte, soluționarea cererii de reexaminare se face pe baza unor criterii obiective și presupune verificarea anumitor înscrisuri din care să rezulte starea materială a solicitantului și a familiei sale.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în decizia menționată își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pe de altă parte, Curtea constată că soluția legală criticată este justificată prin faptul că persoana aflată în ipoteza art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 are interesul legitim de a contesta încheierea care se referă la situația sa personală, mai precis, încheierea prin care s-a respins cererea. Se protejează astfel un interes de natură privată al acesteia; partea adversă nu poate justifica, în schimb, un astfel de interes în privința încheierii prin care s-a admis sau s-a respins o atare cerere. Prin urmare, nu se poate reține existența unei discriminări între persoana căreia i s-a admis sau i s-a respins cererea de acordare a ajutorului public judiciar și adversarul său procesual sub aspectul posibilității exercitării căilor de atac, cele două părți fiind în situații juridice diferite, ceea ce și justifică tratamentul prevăzut de art. 15 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mihaela Agheniței în Dosarul nr. 5.813/196/2009 al Judecătoriei Brăila — Secția civilă.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, excepție ridicată de aceeași parte în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 642

din 14 iunie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ

Petre Lăzăroiu	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simina Gagu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, excepție ridicată de Doinița Băetu, Andreea Loredana Câșlariu, Silvia Ciobanu, Mircea Ciurea, Iulia Lichențanu, Maria Lupașcu, Viorica Moruzi, Dorina Neagu, Nicoleta Pîrnău, Silvia Pușcașu, Livia Tincu, Lidia Țurcanu și Cecilia Volentiru, prin Sindicatul Învățământului Preuniversitar Botoșani, în Dosarul nr. 9.508/40/2011 al Tribunalului Botoșani — Secția I civilă, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 753D/2012.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 754D/2012, nr. 763D/2012, nr. 764D/2012 și nr. 781—791D/2012, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Mihaela Aciobăniței, Daniela Liliana Batfir, Elena Bercea, Gabriela Melania Caban, Daniel Daniliuc, Ana Cătălina Dincu, Liliana Druțu, Onica Daniela Podariu, Costache Podaru, Cristian Semciuc, Vasilică Ștefan și Gheorghe Țopa, prin Sindicatul Învățământului Preuniversitar Botoșani, în Dosarul nr. 9.516/40/2011, de Larisa Ancuța, Rodica Bordeianu, Dumitru Căruntu, Costică Ciobotariu, Gica Ciobotariu, Maria Filip, George Marian Grădinaru, Carmen Herțanu, Sândica Iftincă, Mărioara Jităreanu, Ancuța Ramona Lupașcu, Constantin Mădularu, Ciprian Mitoceanu, Mirela Gabriela Nichifor, Laura Simona Pălăduță, Doina Luminița Pascariu, Nușa Prisăcăruță, Ioan Puhăcel, Vasilica Angelica Puhăcel, Dorin Scripcariu, Dorina Spataru, Ioan Ștefănescu, Marcela Laura Ștefănescu, Mihaela Nicoleta Ștefănuță, Gheorghe Țurcanașu, Nadia Vieriu, Alina Ionela Vreme și Maricela Gabriela Zet, prin Sindicatul Învățământului Preuniversitar Botoșani, în Dosarul nr. 9.514/40/2011, de Cristina Alexandru, Angelica Anuță, Oana Cristina Axinciuc, Gabriela Călin, Simona Chiron, Radu Benone Ciobanu, Cristian Constantin Cîrligeanu, Nicoleta Cojocariu, Dorina Coman, Dumitru Alin Covașă, Oana Mariana Gălușcă, Nicoleta Grădinaru, Eugen Grindei, Lilia Ana Gutter, Cristina Horbovanu, Mihaela Horga, Alina Manuela Humă, Mariana Lăcătuș, Neculai Luca, Manuela Elena Melinte, Brândușa Oltean, Rodica Petrușcă, Mioara Mirela Ștefănescu, Angelica Ungureanu, Brândușa Văleanu și Gabriela Zbughin, prin Sindicatul Învățământului Preuniversitar Botoșani, în Dosarul

nr. 9.882/40/2011, de Viorica Bercea, Adela Budeanu, Carmen Narcisa Budeanu, Andreea Bursuc, Alina Calancea, Gheorghina Cozmiuc, Victor Dumitrescu, Daniela Halici, Cristina Ifrim și Silvia Ungureanu, prin Sindicatul Învățământului Preuniversitar Botoșani, în Dosarul nr. 7.731/40/2011, de Ionela Anechiței, Grațiana Belecciu, Elena Bodnar, Elena Bordeianu, Auror Brai, Cristina Chiorescu, Mihaela Chirilă, Daniela Ciubotă-Roșie, Adina Ionela Cojocariu, Marcel Coșuleanu, Valerica Coșuleanu, Cristina Cătălina Curelariu, Geta Galan, Carmen Gorescu, Mihaela Ghizu, Monica Cristina Mandache, Elena Maxiniuc, Brîndușa Marineta Pavel, Laura Anca Pavel, Adina Eliza Paveliuc, Ștefania Prîsneac, Carmen Romaniuc, Iulia Tronciu, Mihai Turcu, Constantin Ovidiu Vătămăniuc, Lăcrămioara Vițalariu și Dumitrița Zait, prin Sindicatul Învățământului Preuniversitar Botoșani, în Dosarul nr. 7.708/40/2011, de Maria Amariei, Elena Avîrvărei, Rodica Căruntu, Elena Condurache, Stela Damean, Carmen Groza, Dana Hornariu, Tereza Luncă, Mihaela Murarașu, Angela Panțiru și Ionela Silvia Toșcariu, prin Sindicatul Învățământului Preuniversitar Botoșani, în Dosarul nr. 7.697/40/2011, de Nina Aniței, Veronica Aursulesei, Aurica Belecciu, Maria Chelariu, Maria Liliana Ciucălău Groza, Georgiana Cojocar, Mihai Cricleviț, Ioan Cruț, Ionela Ilaș, Livia Marusac, Cristian Timofti, Micșunica Tronciu, Oana Trufin, Constantin Vartolomei, Cornelia Viziteu și Dumitrița Camelia Voloc, prin Sindicatul Învățământului Preuniversitar Botoșani, în Dosarul nr. 7.726/40/2011, de Ovidiu Amatiei, Niculina Andronache, Raluca Andronache, Liliana Badale, Alina Mihaela Burciu, Bianca Burlacu, Geanina Buzilă, Mărioara Catană, Mihaela Dăscălescu, Ogica Doroftei, Daniel Epure, Anca Mariana Gheghea, Dorina Gicoveanu, Bogdan Grigoriță, Cătălin Herțug, Grigorițu Hetriuc, Cornelia Icușcă, Lenuța Irimia, Ștefan Irimia, Ramona Luca, Catinca Lupu, Adriana Marica, Ioan Mărăciuc, Maria Mocanu, Dumitru Moroșanu, Iulianu Moroșanu, Mirela Muscalu, Nicoleta Olaru, Ana Onofraș, Duduța Pădurariu, Silviu Petrovici, Loredana Pinteală, Mihai Pinteală, Virgiliu Răducanu, Lenuța Roșcăneanu, Mărioara Țăranu, Doru Țuculeanu, Verginel Vacariu și Alexandru Velișcă, prin Sindicatul Învățământului Preuniversitar Botoșani, în Dosarul nr. 7.674/40/2011, de Doina Băeșu și Virginia Strugariu, prin Sindicatul Învățământului Preuniversitar Botoșani, în Dosarul nr. 7.688/40/2011, de Ana Elena Ababei, Benone Alexoai, Matilda Antonescu, Aurica Baci, Ioan Bejinariu, Maria Beșliu, Alexandra Bucu (Rusu), Anca Iuliana Cazacu, Maria Ciobanu, Maricela Cișlariu, Litizia Cobălă, Ionuț Cobuz, Claudiu Cojocar, Diana Marinela Coroi, Elena Coțovanu, Gheorghe Dubei, Ilie Dubei, Alin Mihai Gușu, Elena Gușu, Neculai Gușu, Rodica Gușu, Dorina Hodorobă, Simona Florentina Holoc, Cornelia Hromei, Mitică Hromei, Neculai Hromei, Rodica Hura, Marinela Ignătescu, Zîna Iurcu, Gheorghe Lupu, Ana Maria Miorcăneanu, Oana Murărașu, Marcel Pinzaru, Dumitru Poh, Cristian Popa, Verginia Prodan, Aneta Rotariu, Valeriu Rotariu, Elena Satală, Sorina Satală, Mihaela Sorohan, Ionuț Daniel Strătilă, Ana Maria Troieschi, Gheorghina Troieschi, Maria Ungureanu, Liliana

Vornicu și Aurica Zvâncu, prin Sindicatul Învățământului Preuniversitar Botoșani, în Dosarul nr. 7.719/40/2011, de Andreea Mariana Băeșu, Dana Băeșu, Florin Bejinariu, Georgeta Brici, Ovidiu Epure, Ioan Galan, Alexandrina Gânju, Ana Horodincu, Felicia Iosub, Dinu Midoschi, Olga Midoschi, Veronica Midoschi, Maria Moscalu, Lidiia Oprea, Elena Rîmbu, Lidia Taraciuc și Vasile Taraciuc, prin Sindicatul Învățământului Preuniversitar Botoșani, în Dosarul nr. 7.678/40/2011, de Mihaela Alexandru, Anton Apostoiaie, Otilia Carmen Arcire, Gabriela Azamfirei, Daniela Baltă, Maria Clim, Cornel Gafița, Cecilia Macovei, Octavia Pavel, Camelia Luiza Pișta-Enășescu, Laura Pușcașu, Violeta Sandu, Radu Bogdan Tanasă, Tatiana Tuchilă și Andreea Ursachi, prin Sindicatul Învățământului Preuniversitar Botoșani, în Dosarul nr. 7.687/40/2011, de Victor Adochiței, Elena Adina Aga, Ioan Andronache, Vasile Axinie, Alina Daniela Badea, Mihaela Breha, Eugenia Chișcă, Alina Conțac, Constantin Costaș, Gabriela Cozma, Simona Filote, Ciprian Franțescu, Elena Iacob, Stoica Iordache, Florin Macovei, Manuela Moise, Lăcrămioara Muscaliuc, Constantin Neagu, Emilia Neagu, Violeta Obadă, Adina Papuc, Petru Primag, Oana Rădăcină, Gheorghe Slabu, Maria Slabu, Ioan Ștefan și Andreea Valenciuc, prin Sindicatul Învățământului Preuniversitar Botoșani, în Dosarul nr. 7.680/40/2011, și de Mihaela Aciobăniței, Elena Mihaela Afilipoaei, Constantin Agafiței, Andreea Adina Andrei, Alexandra Andriesei, Florentina Avădanei, Măria Bădăluță, Florentina Petronela Borfotină, Alexandra Bradosche, Mihai Dorin Brumă, Gheorghe Bursuc, Ioan Călin, Oltița Călin, Cristina Chelariu, Irina Lăcrămioara Clipaciuc, Silvia Luminița Cojocă, Măria Crauciuc-Bujor, Anca Cuciureanu, Ruxanda Cucu, Liliana Cuibar, Măria Dariciuc, Elena Dascaluic, Andreea Mara Dănilă, Augustina Felicia Fegher, Cristina Foca, Elena Găitan, Roxana Daniela Găitan, Gheorghe Gireadă, Viorica Grosu, Ana Mirabela Guraliuc, Marinela Guraliuc, Livia Elena Hăisan, Simona Lăcrămioara Iacob, Geta Mărăciuc, Constantin Mursa, Camelia Negrii, Luminița Floricica Niculi, Codruț Pancu, Cristina Mihaela Patacă, Cristina Pișnei, Daniela Pișnei, Gheorghe Prodan, Monica Laura Prodan, Emilia Sadagurschi, Gheorghe Sadagurschi, Dana Magdalena Sauciuc, Eugenia Siminic, Camelia Elena Stîngaciu, Alina Țapiuc, Mircea Țăruș, Claudia Todireanu, Ionela Brîndușa Viciriu, Măria Viciriu, Liliana Loredana Vizitiu și Elena Daniela Zamfir, prin Sindicatul Învățământului Preuniversitar Botoșani, în Dosarul nr. 8.050/40/2011, dosare ale Tribunalului Botoșani — Secția I civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzelor și arată că, în Dosarul nr. 790D/2012, părțile Grupul Școlar Industrial „Elie Radu” din Botoșani și directorul Grupului Școlar Industrial „Elie Radu” din Botoșani au depus cereri prin care solicită judecarea cauzei în lipsă.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 753D/2012, nr. 754D/2012, nr. 763D/2012, nr. 764D/2012 și nr. 781—791D/2012, având în vedere că acestea au obiect identic.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării cauzelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 754D/2012, nr. 763D/2012, nr. 764D/2012 și nr. 781—791D/2012 la Dosarul nr. 753D/2012, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca

neîntemeiată, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 220 din 13 martie 2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 20 februarie 2012, pronunțate în dosarele nr. 9.508/40/2011 și nr. 9.516/40/2011, prin încheierile din 7 martie 2012, pronunțate în dosarele nr. 9.514/40/2011 și nr. 9.882/40/2011, prin încheierile din 25 ianuarie 2012, pronunțate în dosarele nr. 7.731/40/2011, nr. 7.708/40/2011, nr. 7.697/40/2011, nr. 7.726/40/2011, nr. 7.674/40/2011, nr. 7.688/40/2011 și nr. 7.719/40/2011, prin încheierile din 24 ianuarie 2012, pronunțate în dosarele nr. 7.678/40/2011, nr. 7.687/40/2011 și nr. 7.680/40/2011, și prin Încheierea din 9 februarie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 8.050/40/2011, **Tribunalul Botoșani — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ.**

Excepția a fost ridicată de Doinița Băetu, Andreea Loredana Cășlariu, Silvia Ciobanu, Mircea Ciurea, Iulia Lichențanu, Maria Lupașcu, Viorica Moruzi, Dorina Neagu, Nicoleta Pîrnău, Silvia Pușcașu, Livia Tincu, Lidia Țurcanu, Cecilia Volentiru, Mihaela Aciobăniței, Daniela Liliana Bațîr, Elena Bercea, Gabriela Melania Caban, Daniel Daniliuc, Ana Cătălina Dincu, Liliana Druțu, Onica Daniela Podariu, Costache Podaru, Cristian Semciuc, Vasilică Ștefan și Gheorghe Țopa, Larisa Ancuța, Rodica Bordeianu, Dumitru Căruntu, Costică Ciobotariu, Gica Ciobotariu, Maria Filip, George Marian Grădinaru, Carmen Herțanu, Sândica Iftincă, Mărioara Jitoreanu, Ancuța Ramona Lupașcu, Constantin Mădularu, Ciprian Mitoceanu, Mirela Gabriela Nichifor, Laura Simona Păladuță, Doina Luminița Pascariu, Nușa Prisăcăruță, Ioan Puhăcel, Vasilica Angelica Puhăcel, Dorin Scripcariu, Dorina Spataru, Ioan Ștefănescu, Marcela Laura Ștefănescu, Mihaela Nicoleta Ștefănuță, Gheorghe Țurcanașu, Nadia Vieriu, Alina Ionela Vreme, Maricela Gabriela Zet, Cristina Alexandru, Angelica Anuță, Oana Cristina Axinciuc, Gabriela Călin, Simona Chiron, Radu Benone Ciobanu, Cristian Constantin Cîrligeanu, Nicoleta Cojocariu, Dorina Coman, Dumitru Alin Covașă, Oana Mariana Gălușcă, Nicoleta Grădinaru, Eugen Grindei, Lilia Ana Gutter, Cristina Horbovanu, Mihaela Horga, Alina Manuela Humă, Mariana Lăcătuș, Neculai Luca, Manuela Elena Melinte, Brândușa Oltean, Rodica Petrușcă, Mioara Mirela Ștefănescu, Angelica Ungureanu, Brândușa Văleanu, Gabriela Zbughin, Viorica Bercea, Adela Budeanu, Carmen Narcisa Budeanu, Andreea Bursuc, Alina Calancea, Gheorghina Cozmiuc, Victor Dumitrescu, Daniela Halici, Cristina Ifrim și Silvia Ungureanu, Ionela Anechiței, Grațiana Belecciu, Elena Bodnar, Elena Bordeianu, Auror Brai, Cristina Chiorescu, Mihaela Chirilă, Daniela Ciubotă-Roșie, Adina Ionela Cojocariu, Marcel Coșuleanu, Valerica Coșuleanu, Cristina Cătălina Curelariu, Geta Galan, Carmen Gorescu, Mihaela Ghizu, Monica Cristina Mandache, Elena Maxiniuc, Brîndușa Marineta Pavel, Laura Anca Pavel, Adina Eliza Paveliuc, Ștefania Prîsneac, Carmen Romaniuc, Iulia Tronciu, Mihai Turcu, Constantin Ovidiu Vătămăniuc, Lăcrămioara Vițalariu, Dumitrița Zaiț, Maria Amariei, Elena Avîrvărei, Rodica Căruntu, Elena Condurache, Stela Damean, Carmen Groza, Dana Hornariu, Tereza Luncă, Mihaela Murarașu, Angela Panțiru, Ionela Silvia Toșcariu, Nina Aniței, Veronica Aursulesei, Aurica Belecciu, Maria Chelariu, Maria Liliana Ciucălău Groza, Georgiana Cojocar, Mihai

Cricleviț, Ioan Cruț, Ionela Ilaș, Livia Marusac, Cristian Timofti, Micșunica Tronciu, Oana Trufin, Constantin Vartolomei, Cornelia Viziteu, Dumitrița Camelia Voloc, Ovidiu Amatișei, Niculina Andronache, Raluca Andronache, Liliana Badale, Alina Mihaela Burciu, Bianca Burlacu, Geanina Buzilă, Mărioara Catană, Mihaela Dăscălescu, Ogica Doroftei, Daniel Epure, Anca Mariana Gheghea, Dorina Gicoveanu, Bogdan Grigoruță, Cătălin Herțug, Grigoruț Hetriuc, Cornelia Icușcă, Lenuța Irimia, Ștefan Irimia, Ramona Luca, Catinca Lupu, Adriana Marica, Ioan Mărciuc, Maria Mocanu, Dumitru Moroșanu, Iulianu Moroșanu, Mirela Muscalu, Nicoleta Olaru, Ana Onofraș, Duduța Pădurariu, Silviu Petrovici, Loredana Pinteală, Mihai Pinteală, Virgiliu Răducanu, Lenuța Roșcăneanu, Mărioara Țăranu, Doru Țuculeanu, Verginel Vacariu, Alexandru Velișcă, Doina Băeșu și Virginia Strugariu, Ana Elena Ababei, Benone Alexoiaie, Matilda Antonescu, Aurica Baciuc, Ioan Bejinariu, Maria Beșliu, Alexandra Bucu (Rusu), Anca Iuliana Cazacu, Maria Ciobanu, Maricela Cișlariu, Litizia Cobălă, Ionuț Cobuz, Claudiu Cojocar, Diana Marinela Coroi, Elena Coțovanu, Gheorghe Dubei, Ilie Dubei, Alin Mihai Gușu, Elena Gușu, Neculai Gușu, Rodica Gușu, Dorina Hodorobă, Simona Florentina Holoc, Cornelia Hromei, Mitică Hromei, Neculai Hromei, Rodica Hura, Marinela Ignătescu, Zina Iurcu, Gheorghe Lupu, Ana Maria Miorcăneanu, Oana Murărașu, Marcel Pînzaru, Dumitru Poh, Cristian Popa, Verginia Prodan, Aneta Rotariu, Valeriu Rotariu, Elena Satală, Sorina Satală, Mihaela Sorohan, Ionuț Daniel Strătilă, Ana Maria Troieschi, Gheorghina Troieschi, Maria Ungureanu, Liliana Vornicu, Aurica Zvâncu, Andreea Mariana Băeșu, Dana Băeșu, Florin Bejinariu, Georgeta Brici, Ovidiu Epure, Ioan Galan, Alexandrina Gânju, Ana Horodincu, Felicia Iosub, Dinu Midoschi, Olga Midoschi, Veronica Midoschi, Maria Moscalu, Lidiia Oprea, Elena Rîmbu, Lidia Taraciuc, Vasile Taraciuc, Mihaela Alexandru, Anton Apostoiaie, Otilia Carmen Acire, Gabriela Azamfirei, Daniela Baltă, Maria Clim, Cornel Gafița, Cecilia Macovei, Octavia Pavel, Camelia Luiza Pișta-Enășescu, Laura Pușcașu, Violeta Sandu, Radu Bogdan Tanasă, Tatiana Tuchilă și Andreea Ursachi, Victor Adochiței, Elena Adina Aga, Ioan Andronache, Vasile Axinie, Alina Daniela Badea, Mihaela Brehă, Eugenia Chișcă, Alina Coțac, Constantin Costăș, Gabriela Cozma, Simona Filote, Ciprian Franțescu, Elena Iacob, Stoica Iordache, Florin Macovei, Manuela Moise, Lăcrămioara Muscaliuc, Constantin Neagu, Emilia Neagu, Violeta Obadă, Adina Papuc, Petru Primag, Oana Rădăcină, Gheorghe Slabu, Maria Slabu, Ioan Ștefan, Andreea Valenciuc, Mihaela Acioabăniței, Elena Mihaela Afilipoaei, Constantin Agafiței, Andreea Adina Andrei, Alexandra Andrișei, Florentina Avădanei, Măria Bădăluță, Florentina Petronela Borfotină, Alexandra Bradosche, Mihai Dorin Brumă, Gheorghe Bursuc, Ioan Călin, Oltița Călin, Cristina Chelariu, Irina Lăcrămioara Clipaciuc, Silvia Luminița Cojocă, Măria Crauciuc-Bujor, Anca Cuciureanu, Ruxanda Cucu, Liliana Cuibar, Măria Dariciuc, Elena Dascaluic, Andreea Mara Dănilă, Augustina Felicia Fegher, Cristina Foca, Elena Găitan, Roxana Daniela Găitan, Gheorghe Gireadă, Viorica Grosu, Ana Mirabela Guraliuc, Marinela Guraliuc, Livia Elena Hăisan, Simona Lăcrămioara Iacob, Geta Mărciuc, Constantin Mursa, Camelia Negrii, Luminița Floricica Niculi, Codruț Pancu, Cristina Mihaela Patacă, Cristina Pișnei, Daniela Pișnei, Gheorghe Prodan, Monica Laura Prodan, Emilia Sadagurschi, Gheorghe Sadagurschi, Dana Magdalena Sauciuc, Eugenia Siminic, Camelia Elena Sîngăciuc, Alina Țapiuc, Mircea Țăruș, Claudia Todireanu, Ionela Brîndușa Viciriuc, Măria Viciriuc, Liliana Loredana Vizitiu și Elena Daniela Zamfir, prin Sindicatul Învățământului Preuniversitar Botoșani,

în cauze având ca obiect soluționarea contestațiilor împotriva unor decizii de stabilire a drepturilor salariale emise în baza Legii nr. 63/2011.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că Legea nr. 63/2011, constituind o lege distinctă care operează o diminuare a drepturilor salariale ale personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, discriminează această categorie de personal în raport cu toate celelalte categorii de bugetari, care sunt salarizați în baza Legii nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și a Legii nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice. Legea nr. 63/2011 instituie astfel o abatere de la principiul unei legi unice de salarizare, astfel cum a fost statuat prin Legea nr. 330/2009 și Legea nr. 284/2010. Ca atare, personalul didactic și didactic auxiliar este singura categorie de bugetari exclusă de la aplicarea unei legi unice de salarizare și care a suferit o diminuare definitivă a drepturilor salariale avute anterior intrării în vigoare a legilor succesive de salarizare unică în sistemul bugetar.

Diminuarea drepturilor salariale este intempestivă, nejustificată de un interes legitim al statului și disproporționată față de măsurile dispuse în cazul altor categorii de bugetari. Prin prezentarea unor aspecte din jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene și a Curții Europene a Drepturilor Omului sunt invocate principiile priorității și aplicabilității directe a dreptului comunitar, precum și principiul legalității.

De asemenea, prevederile legale criticate sunt contrare și principiilor solidarității și egalității de tratament, care presupun ca sarcina de a depune efortul financiar sau de orice altă natură, necesar pentru îndreptarea unei stări de necesitate, să fie suportată în comun și în egală măsură de toți cetățenii statului respectiv. Autorii excepției subliniază, în acest sens, că fac parte dintr-o categorie profesională net defavorizată față de restul salariaților din sistemul bugetar, prin aceea că suportă diminuări salariale superioare celor incidente în cazul celorlalți bugetari.

În plus, nu este respectat nici principiul previzibilității normelor juridice. Consideră că, în acord cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (spre exemplu, hotărârile pronunțate în cauzele C-152/88R, *Sofrimport SARL împotriva Comisiei Comunităților Europene*, C-368/89 *Crispoltoni împotriva Fattoria autonoma tabacchi di Città di Castello*), precum și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (spre exemplu, hotărârile pronunțate în cauzele *Rotaru împotriva României*, 2000, *Burghelca împotriva României*, 2009, *Kaya împotriva României*, 2006, *Beian împotriva României*, 2007), calitatea normelor juridice presupune ca acestea să genereze o oarecare stabilitate, autoritățile statului neputând fi inconsecvente față de o anumită realitate socială. În cazul de față, insecuritatea și incertitudinea rezultă din însăși vătămarea patrimonială suferită și din afectarea așteptărilor și prognozelor financiare ale acestora pentru o perioadă de timp apreciabilă.

Pe de altă parte, prevederile legale criticate înfrâng principiul securității raporturilor juridice, astfel cum acesta a fost consacrat în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (a se vedea, spre exemplu, Hotărârea pronunțată în Cauza *Tudor împotriva României*, 2009) și în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (a se vedea hotărârile pronunțate în Cauza 24-69 *Theo Nebe împotriva Comisiei Comunităților Europene*, Cauza 61/79 *Amministrazione delle finanze dello Stato împotriva Denavit italiana Srl* și Cauza 57-69 *Azienda colori nazionali – ACNA S.p.A. împotriva Comisiei Comunităților Europene*). Astfel, prin grilele de calcul incluse în anexele sale,

Legea nr. 63/2011 a dus la o diminuare cu aproximativ 25% a veniturilor ce erau anterior deja diminuate.

Autorii mai susțin că Legea nr. 63/2011 încalcă dreptul de proprietate asupra bunului reprezentat de salariul convenit pentru munca prestată, fără a exista vreunul dintre cazurile prevăzute la art. 53 din Constituție, fără a avea caracter temporar și fără a se acorda în schimb vreo despăgubire proporțională cu privarea de bun.

Sunt invocate aspecte din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (hotărârile pronunțate în cauzele *Kechko împotriva Ucrainei*, 2005, *Kopecky împotriva Slovaciei*, 2003, *Cazacu împotriva Moldovei*, 2007), prin care s-a statuat că drepturile salariale privite ca drept de creanță reprezintă un „bun” în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Tribunalul Botoșani — Secția I civilă opinează în sensul constituționalității Legii nr. 63/2011, reținând că nu au fost încălcate prevederile constituționale invocate și nici principiile generale ale dreptului comunitar. De asemenea, menționează că Legea nr. 63/2011 a fost analizată de Curtea Constituțională, iar prin Decizia nr. 575 din 4 mai 2011 s-a constatat conformitatea acesteia cu Legea fundamentală.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că își menține punctul de vedere pe care l-a comunicat în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.301D/2011, exprimat în sensul constituționalității prevederilor Legii nr. 63/2011.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 10 mai 2011.

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că actul normativ criticat încalcă dispozițiile din Constituție cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 136 alin. (1) și (5) privind tipurile de proprietate — publică și privată, și caracterul inviolabil al proprietății private, în condițiile legii organice, și art. 148 alin. (2) privind prioritatea reglementărilor comunitare cu caracter obligatoriu.

Sunt invocate și dispozițiile privind proprietatea cuprinse în art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că Legea nr. 63/2011 — act normativ cu caracter temporar, ale cărui efecte juridice au continuat să se producă în prezentele cauze, a mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, exercitat din perspectiva unor critici similare (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 575 din 4 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 26 mai 2011, Decizia nr. 130 din 16 februarie 2012 și Decizia nr. 158 din 23 februarie 2012, ambele publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 290 din 3 mai 2012).

Astfel, raportat la critica de neconstituționalitate cu privire la încălcarea normelor fundamentale privind proprietatea privată, formulată din perspectiva unei restrângeri a dreptului la salariu, considerat un „bun”, Curtea, în acord cu jurisprudența instanței de contencios european al drepturilor omului, a subliniat distincția dintre dreptul persoanei de a continua să primească, în viitor, un salariu într-un anumit quantum și dreptul de a primi efectiv salariul convenit pentru perioada în care munca a fost prestată (a se vedea Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 19 aprilie 2007, pronunțată în Cauza *Vilho Eskelinen împotriva Finlandei*, paragraful 94).

În aceste condiții, Curtea a reținut, în esență, că legea supusă controlului de constituționalitate stabilește drepturile salariale ale cadrelor didactice de la data intrării sale în vigoare și până la finele anului 2011, așadar pentru viitor, fără a afecta în niciun mod drepturile salariale dobândite pentru perioada anterioară intrării sale în vigoare. Ca urmare, prevederile sale nu stabilesc o ingerință de tipul privării de proprietate.

Cât privește salariul care urmează a fi plătit în viitor, Curtea a constatat că este dreptul autorității legiuitoare de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat. În această privință, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că statul este cel în măsură să stabilească ce sume trebuie plătite angajaților săi, din bugetul de stat. Statul poate dispune introducerea, suspendarea sau încetarea plății unor astfel de sume prin modificări legislative corespunzătoare (a se vedea, de exemplu, Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23).

De altfel, printr-o jurisprudență constantă, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în acest domeniu (spre exemplu, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59 și Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz împotriva Spaniei*, paragraful 57).

Totodată, examinând legea criticată prin prisma exigențelor referitoare la previzibilitatea normelor juridice și protecția așteptărilor legitime ale cetățenilor, Curtea a constatat că acestea nu sunt încălcate, Legea nr. 63/2011 fiind adoptată pentru a realiza unificarea salarizării unei categorii profesionale, respectiv pentru reglementarea unitară a domeniului vizat. În plus, Curtea a reținut că drepturile câștigate nu sunt cu nimic afectate prin reglementarea dedusă controlului de constituționalitate.

Pe de altă parte, Curtea a constatat că este lipsită de temeie critica privind încălcarea prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, susținută de autorii excepției din perspectiva instituirii, prin prevederile legale criticate, a unei discriminări în cazul personalului didactic și didactic auxiliar, față de restul salariaților plătiți din fondurile publice.

Astfel, în jurisprudența sa, Curtea a statuat că instituirea de regimuri juridice diferite în situații care impun rezolvări diferite

nu poate fi apreciată drept o încălcare a principiului egalității (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 17 din 12 ianuarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 5 februarie 2010).

În același sens, Curtea a reținut că art. 16 din Constituție vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor. În felul acesta se justifică nu numai admisibilitatea unui regim juridic diferit față de anumite categorii de persoane, ci și necesitatea lui (Decizia nr. 53 din 19 februarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 3 aprilie 2002).

Aplicând aceste considerente de principiu în cauză, Curtea a constatat că, în materia salarizării personalului didactic și didactic auxiliar, a existat o situație juridică specifică, determinată de succesiunea a numeroase acte normative cu acest obiect de reglementare și de practica judiciară neunitară, care a condus la un sistem de salarizare neunitar.

În acest context specific salarizării personalului didactic și didactic auxiliar, reglementarea criticată dă expresie unei măsuri de politică bugetară, determinată de impactul financiar major asupra cheltuielilor de personal aprobate pentru anul 2011,

având în vedere consecințele modificărilor legislative și ale soluțiilor pronunțate de instanțele judecătorești, urmărind să elimine inechitatea în stabilirea salariilor din sistemul național de învățământ. Se asigură astfel un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit.

În aceste condiții, Curtea a reținut că situația obiectiv diferită a personalului didactic și didactic auxiliar justifică instituirea unui tratament juridic distinct în ceea ce privește salarizarea acestei categorii profesionale, fără ca aceasta să aibă semnificația încălcării principiului egalității în drepturi.

În fine, celelalte critici de neconstituționalitate, astfel cum sunt formulate de autorii excepției, vizează aplicarea cu prioritate a unor principii statuate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Uniunii Europene. Or, asemenea aspecte nu pun în discuție probleme de constituționalitate, ci țin de aplicarea legii de către instanțele de judecată.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate anterior își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, excepție ridicată de Doinița Băetu, Andreea Loredana Câșlariu, Silvia Ciobanu, Mircea Ciurea, Iulia Lichențanu, Maria Lupașcu, Viorica Moruzi, Dorina Neagu, Nicoleta Pîrnău, Silvia Pușcașu, Livia Tincu, Lidia Țurcanu și Cecilia Volentiru, prin Sindicatul Învățământului Preuniversitar Botoșani, în Dosarul nr. 9.508/40/2011, Mihaela Aciobăniței, Daniela Liliana Batîr, Elena Bercea, Gabriela Melania Caban, Daniel Daniiluc, Ana Cătălina Dincu, Liliana Druțu, Onica Daniela Podariu, Costache Podaru, Cristian Semciuc, Vasilică Ștefan și Gheorghe Țopa, prin Sindicatul Învățământului Preuniversitar Botoșani, în Dosarul nr. 9.516/40/2011, de Larisa Ancuța, Rodica Bordeianu, Dumitru Căruntu, Costică Ciobotariu, Gica Ciobotariu, Maria Filip, George Marian Grădinaru, Carmen Herțanu, Sândica Iftincă, Mărioara Jităreanu, Ancuța Ramona Lupașcu, Constantin Mădularu, Ciprian Mitoceanu, Mirela Gabriela Nichifor, Laura Simona Pălăduță, Doina Luminița Pascariu, Nușa Prisăcăruță, Ioan Puhăcel, Vasilica Angelica Puhăcel, Dorin Scripcariu, Dorina Spataru, Ioan Ștefănescu, Marcela Laura Ștefănescu, Mihaela Nicoleta Ștefăncă, Gheorghe Țurcanașu, Nadia Vieriu, Alina Ionela Vreme și Maricela Gabriela Zet, prin Sindicatul Învățământului Preuniversitar Botoșani, în Dosarul nr. 9.514/40/2011, de Cristina Alexandru, Angelica Anuță, Oana Cristina Axinciuc, Gabriela Călin, Simona Chiron, Radu Benone Ciobanu, Cristian Constantin Cîrligeanu, Nicoleta Cojocariu, Dorina Coman, Dumitru Alin Covașă, Oana Mariana Gălușcă, Nicoleta Grădinaru, Eugen Grindei, Lilia Ana Gutter, Cristina Horbovanu, Mihaela Horga, Alina Manuela Humă, Mariana Lăcătuș, Neculai Luca, Manuela Elena Melinte, Brândușa Oltean, Rodica Petrușcă, Mioara Mirela Ștefănescu, Angelica Ungureanu, Brândușa Văleanu și Gabriela Zbughin, prin Sindicatul Învățământului Preuniversitar Botoșani, în Dosarul nr. 9.882/40/2011, de Viorica Bercea, Adela Budeanu, Carmen Narcisa Budeanu, Andreea Bursuc, Alina Calancea, Gheorghina Cozmiuc, Victor Dumitrescu, Daniela Halici, Cristina Ifrim și Silvia Ungureanu, prin Sindicatul Învățământului Preuniversitar Botoșani, în Dosarul nr. 7.731/40/2011, de Ionela Anechiței, Grațiela Belecciu, Elena Bodnar, Elena Bordeianu, Auror Brai, Cristina Chiorescu, Mihaela Chirilă, Daniela Ciubotă-Roșie, Adina Ionela Cojocariu, Marcel Coșuleanu, Valerica Coșuleanu, Cristina Cătălina Curelariu, Geta Galan, Carmen Gorescu, Mihaela Ghizu, Monica Cristina Mandache, Elena Maxiniuc, Brîndușa Marineta Pavel, Laura Anca Pavel, Adina Eliza Paveliuc, Ștefania Prîsneac, Carmen Romaniuc, Iulia Tronciu, Mihai Turcu, Constantin Ovidiu Vătămăniuc, Lăcrămioara Vițalariu și Dumitrița Zaiț, prin Sindicatul Învățământului Preuniversitar Botoșani, în Dosarul nr. 7.708/40/2011, de Maria Amariei, Elena Avîrvărei, Rodica Căruntu, Elena Condurache, Stela Damean, Carmen Groza, Dana Hornariu, Tereza Luncă, Mihaela Murarușu, Angela Panțiru și Ionela Silvia Toșcariu, prin Sindicatul Învățământului Preuniversitar Botoșani, în Dosarul nr. 7.697/40/2011, de Nina Aniței, Veronica Aursulesei, Aurica Belecciu, Maria Chelariu, Maria Liliana Ciucălău Groza, Georgiana Cojocar, Mihai Cricleviț, Ioan Cruț, Ionela Ilaș, Livia Marusac, Cristian Timofti, Micșunica Tronciu, Oana Trufin, Constantin Vartolomei, Cornelia Viziteu și Dumitrița Camelia Voloc, prin Sindicatul Învățământului Preuniversitar Botoșani, în Dosarul nr. 7.726/40/2011, de Ovidiu Amatișei, Niculina Andronache, Raluca Andronache, Liliana Badale, Alina Mihaela Burciu, Bianca Burlacu, Geanina Buzilă, Mărioara Catană, Mihaela Dăscălescu, Ogica Doroftei, Daniel Epure, Anca Mariana Gheghea, Dorina Gicoveanu, Bogdan Grigoruță, Cătălin Herțug, Grigoruț Hetriuc, Cornelia Icușcă, Lenuța Irimia, Ștefan Irimia, Ramona Luca, Catinca Lupu, Adriana Marica, Ioan Mărăciuc, Maria Mocanu, Dumitru

Moroşanu, Iulianu Moroşanu, Mirela Muscalu, Nicoleta Olaru, Ana Onofraş, Duduţa Pădurariu, Silviu Petrovici, Loredana Pinteală, Mihai Pinteală, Virgiliu Răducanu, Lenuţa Roşcăneanu, Mărioara Țăranu, Doru Țuculeanu, Verginel Vacariu și Alexandru Velişcă, prin Sindicatul Învăţământului Preuniversitar Botoşani, în Dosarul nr. 7.674/40/2011, de Doina Băeşu și Virginia Strugariu, prin Sindicatul Învăţământului Preuniversitar Botoşani, în Dosarul nr. 7.688/40/2011, de Ana Elena Ababei, Benone Alexoai, Matilda Antonescu, Aurica Baci, Ioan Bejinariu, Maria Beşliu, Alexandra Bucu (Rusu), Anca Iuliana Cazacu, Maria Ciobanu, Maricela Cişliariu, Litizia Cobălă, Ionuţ Cobuz, Claudiu Cojocar, Diana Marinela Coroi, Elena Coţovanu, Gheorghe Dubei, Ilie Dubei, Alin Mihai Guşu, Elena Guşu, Neculai Guşu, Rodica Guşu, Dorina Hodoroabă, Simona Florentina Holoc, Cornelia Hromei, Mitică Hromei, Neculai Hromei, Rodica Hura, Marinela Ignătescu, Zîna Iurcu, Gheorghe Lupu, Ana Maria Miorcăneanu, Oana Murăraşu, Marcel Pînzaru, Dumitru Poh, Cristian Popa, Verginia Prodan, Aneta Rotariu, Valeriu Rotariu, Elena Satală, Sorina Satală, Mihaela Sorohan, Ionuţ Daniel Strătilă, Ana Maria Troieschi, Gheorghina Troieschi, Maria Ungureanu, Liliana Vornicu și Aurica Zvâncu, prin Sindicatul Învăţământului Preuniversitar Botoşani, în Dosarul nr. 7.719/40/2011, de Andreea Mariana Băeşu, Dana Băeşu, Florin Bejinariu, Georgeta Brici, Ovidiu Epure, Ioan Galan, Alexandrina Gânju, Ana Horodincu, Felicia Iosub, Dinu Midoschi, Olga Midoschi, Veronica Midoschi, Maria Moscalu, Lidia Oprea, Elena Rîmbu, Lidia Taraciuc și Vasile Taraciuc, prin Sindicatul Învăţământului Preuniversitar Botoşani, în Dosarul nr. 7.678/40/2011, de Mihaela Alexandru, Anton Apostoiaie, Otilia Carmen Arcire, Gabriela Azamfirei, Daniela Baltă, Maria Clim, Cornel Gafiţa, Cecilia Macovei, Octavia Pavel, Camelia Luiza Pişta-Enăşescu, Laura Puşcaşu, Violeta Sandu, Radu Bogdan Tanasă, Tatiana Tuchilă și Andreea Ursachi, prin Sindicatul Învăţământului Preuniversitar Botoşani, în Dosarul nr. 7.687/40/2011, de Victor Adochiţei, Elena Adina Aga, Ioan Andronache, Vasile Axinie, Alina Daniela Badea, Mihaela Breha, Eugenia Chişcă, Alina Coţac, Constantin Costaş, Gabriela Cozma, Simona Filote, Ciprian Franţescu, Elena Iacob, Stoica Iordache, Florin Macovei, Manuela Moise, Lăcrămioara Muscaliuc, Constantin Neagu, Emilia Neagu, Violeta Obadă, Adina Papuc, Petru Primag, Oana Rădăcină, Gheorghe Slabu, Maria Slabu, Ioan Ştefan și Andreea Valenciuc, prin Sindicatul Învăţământului Preuniversitar Botoşani, în Dosarul nr. 7.680/40/2011, și de Mihaela Aciobăniţei, Elena Mihaela Afilipoaei, Constantin Agafiţei, Andreea Adina Andrei, Alexandra Andriesei, Florentina Avădanei, Măria Bădăluţă, Florentina Petronela Borfotină, Alexandra Bradosche, Mihai Dorin Brumă, Gheorghe Bursuc, Ioan Călin, Oltiţa Călin, Cristina Chelariu, Irina Lăcrămioara Clipaciuc, Silvia Luminiţa Cojocea, Măria Crauciuc-Bujor, Anca Cuciureanu, Ruxanda Cucu, Liliana Cuibar, Măria Dariciuc, Elena Dascaluc, Andreea Mara Dănilă, Augustina Felicia Fegher, Cristina Foca, Elena Găitan, Roxana Daniela Găitan, Gheorghe Gireadă, Viorica Grosu, Ana Mirabela Guraliuc, Marinela Guraliuc, Livia Elena Hăisan, Simona Lăcrămioara Iacob, Geta Mărăciuc, Constantin Mursa, Camelia Negrii, Luminiţa Floricica Niculi, Codruţ Pancu, Cristina Mihaela Patacă, Cristina Pişnei, Daniela Pişnei, Gheorghe Prodan, Monica Laura Prodan, Emilia Sadagurschi, Gheorghe Sadagurschi, Dana Magdalena Sauciuc, Eugenia Siminic, Camelia Elena Stîngaciu, Alina Țapiuc, Mircea Țăruş, Claudia Todireanu, Ionela Brînduşa Viciriu, Măria Viciriu, Liliana Loredana Vizitiu și Elena Daniela Zamfir, prin Sindicatul Învăţământului Preuniversitar Botoşani, în Dosarul nr. 8.050/40/2011, dosare ale Tribunalului Botoşani — Secţia I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunţată în şedinţa publică din data de 14 iunie 2012.

PREŞEDINTE,
PETRE LĂZĂROIU

Magistrat-asistent,
Simina Gagu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 647

din 19 iunie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 241/2005 privind prevenirea și combaterea evaziunii fiscale

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 241/2005 privind prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, excepție ridicată de procuror în Dosarul nr. 15.182/4/2010 al Judecătorei Sectorului 4 București — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.254D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 24 octombrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 15.182/4/2010, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 241/2005 privind prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.**

Excepția a fost ridicată de procuror cu ocazia soluționării unei cauze penale având ca obiect săvârșirea unor infracțiuni de evaziune fiscală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 10 alin. (1) din Legea nr. 241/2005 încalcă egalitatea în fața legii și a autorităților publice și dreptul la un proces echitabil, întrucât creează discriminare pe criteriul averii între inculpații care dispun de mijloacele materiale necesare acoperirii integrale, până la primul termen de judecată, a prejudiciului și cei care nu au asemenea mijloace și, din această cauză, pierd beneficiul unor măsuri penale esențiale, și anume reducerea limitelor pedepsei, respectiv aplicarea unei măsuri neprivative de libertate, care poate fi pedeapsa cu amendă sau o sancțiune administrativă. Luarea unei măsuri de politică penală cu consecințe extrem de importante pentru inculpat, la care acesta este îndreptățit din punct de vedere al politicii penale și al dreptului penal, este condiționată astfel de soluționarea unei probleme de drept extrapenal, respectiv repararea integrală a prejudiciului. Or, un asemenea criteriu străin justiției penale nu poate influența răspunderea penală a autorului prejudiciului decât în cazul de excepție al relei-credințe a făptuitorului. La momentul la care i se pretinde, însă, inculpatului repararea integrală, atât existența și întinderea prejudiciului, cât și răspunderea pentru producerea lui sunt incerte, fiind susținute doar de afirmațiile posibil nefondate ale părții pretins păgubite. Existența și întinderea reală a prejudiciului, precum și persoana responsabilă de producerea lui urmează a fi stabilite, după administrarea probelor, tocmai prin hotărârea prin care instanța trebuie să stabilească dacă inculpatului îi sunt aplicabile măsurile penale prevăzute de textul de lege criticat. Totodată, invocă lipsa de claritate a normei juridice penale și lipsa de previzibilitate a consecințelor încălcării ei, întrucât, în ipoteza în care prejudiciul reparat integral are un quantum cuprins între 50.000 și 100.000 euro, în echivalentul monedei naționale, se poate aplica fie pedeapsa cu amendă, fie cea cu închisoarea, alegerea pedepsei depinzând, exclusiv, de subiectivitatea judecătorului. Prin urmare, legea nu prevede în acest caz criterii sau condiții de stabilire a pedepsei aplicabile, astfel încât individualizarea acesteia nu poate fi făcută decât în mod arbitrar, în funcție de aprecieri lipsite de obiectivitate. Consideră că există similitudine între circumstanțele speței de față și cauzele soluționate de Curtea Constituțională prin deciziile nr. 463/1997 și nr. 573/2011, prin care au fost admise excepțiile de neconstituționalitate privind dispozițiile art. 81 alin. 4 din Codul penal, respectiv cele ale art. 74¹ din același cod.

Judecătoria Sectorului 4 București — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, deoarece argumentele din Decizia Curții Constituționale

nr. 463/1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 81 alin. 4 din Codul penal și o parte a argumentelor din Decizia nr. 573/2011 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74¹ din același cod sunt aplicabile și cu privire la art. 10 alin. (1) din Legea nr. 241/2005. În opinia instanței, textul de lege criticat instituie o discriminare pe criteriul averii, încalcă prezumția de nevinovăție, impunând acoperirea unui prejudiciu înainte ca acesta să fie stabilit cu autoritate de lucru judecat, și nu întrunește condițiile de accesibilitate și previzibilitate cerute de jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, deoarece nu aduc nicio atingere prevederilor din Legea fundamentală invocate de autorul excepției. Face trimitere, în acest sens, la Decizia Curții Constituționale nr. 272/2010.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 10 alin. (1) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 27 iulie 2005, având următorul cuprins: „*În cazul săvârșirii unei infracțiuni de evaziune fiscală prevăzute de prezenta lege, dacă în cursul urmăririi penale sau al judecării, până la primul termen de judecată, învinuitul ori inculpatul acoperă integral prejudiciul cauzat, limitele pedepsei prevăzute de lege pentru fapta săvârșită se reduc la jumătate. Dacă prejudiciul cauzat și recuperat în aceleași condiții este de până la 100.000 euro, în echivalentul monedei naționale, se poate aplica pedeapsa cu amendă. Dacă prejudiciul cauzat și recuperat în aceleași condiții este de până la 50.000 euro, în echivalentul monedei naționale, se aplică o sancțiune administrativă, care se înregistrează în cazierul judiciar.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 4 alin. (2) privind egalitatea între cetățeni, ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în fața legii și a autorităților publice și ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, precum și a prevederilor art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au fost supuse, în numeroase rânduri, controlului instanței de contencios

constituțional, prin raportare la aceleași prevederi din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocate și în prezenta cauză, și cu motivări similare. Astfel, prin Decizia nr. 318 din 18 aprilie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 400 din 9 mai 2006, prin care a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 241/2005, Curtea a statuat că, în temeiul art. 73 alin. (3) lit. h) din Legea fundamentală, potrivit căruia „*Prin lege organică se reglementează: [...] infracțiunile, pedepsele și regimul executării acestora*”, legiuitorul este liber să stabilească un regim sancționator în vederea recuperării prejudiciului cauzat prin faptele incriminate ca infracțiuni. În aplicarea acestui text constituțional, legiuitorul a reglementat, în art. 10 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, o cauză de reducere a pedepsei prevăzute de lege pentru fapta săvârșită, în situația în care în cursul urmăririi penale sau al judecării, până la primul termen de judecată, învinuitul ori inculpatul acoperă integral prejudiciul cauzat. Aceasta constituie o măsură de politică penală determinată de specificul infracțiunilor de evaziune fiscală, respectiv de necesitatea recuperării, cu celeritate, a sumelor datorate bugetului general consolidat, și nu este de natură să aducă atingere dreptului la un proces echitabil.

Astfel, faptul că de reducerea limitelor pedepsei prevăzute de lege beneficiază numai învinuitul ori inculpatul care acoperă integral prejudiciul cauzat, în cursul urmăririi penale sau al judecării, până la primul termen de judecată, nu are semnificația îngrădirii liberului acces la justiție. Cel în cauză are posibilitatea de a se adresa instanțelor judecătorești în cazul în care consideră că drepturile, libertățile sau interesele sale legitime au fost încălcate și de a beneficia de toate garanțiile procesuale prevăzute de lege, inclusiv în ceea ce privește latura civilă a cauzei, în deplină concordanță cu imperativele dreptului la un proces echitabil.

Cu același prilej, Curtea a reținut că, în fața instanței de judecată, partea interesată are deplina libertate să demonstreze

existența sau inexistența, respectiv întinderea prejudiciului, după caz, instanța urmând ca, în temeiul competenței sale constituționale, astfel cum este consfințită aceasta de prevederile art. 126 din Legea fundamentală, să decidă în cauză, pe baza probelor administrate, și asupra laturii civile. Așa fiind, nu pot fi reținute susținerile autorului excepției în sensul că textul de lege ar avea drept consecință imposibilitatea cenzurării de către instanțele de judecată a deciziilor luate de organele de urmărire penală, în ceea ce privește latura civilă a cauzei, respectiv crearea posibilității unor plăți nedatorate către bugetul de stat.

Totodată, prin Decizia nr. 802 din 3 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 580 din 1 august 2008, Curtea, respingând ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 241/2005, a statuat că principiul egalității în drepturi nu implică tratarea juridică uniformă a tuturor infracțiunilor, iar reglementarea unui regim sancționator în funcție de acoperirea prejudiciului cauzat prin infracțiunea săvârșită este expresia firească a principiului constituțional menționat, care impune ca la aceleași situații juridice să se aplice același regim, iar la situații juridice diferite tratamentul juridic să fie diferențiat.

În același sens sunt și Decizia nr. 1.053 din 9 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 14 noiembrie 2008, Decizia nr. 1.594 din 26 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 din 15 ianuarie 2010, și Decizia nr. 1.564 din 7 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 2 februarie 2011.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 241/2005 privind prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, excepție ridicată de procuror în Dosarul nr. 15.182/4/2010 al Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 iunie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU**GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****privind numirea unui reprezentant al statului în Consiliul de administrație
al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate**

Având în vedere propunerea Ministerului Sănătății formulată prin Adresa nr. C.V./2.281 din 13 iulie 2012, în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 276 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Art. 1. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Ioana Bianchi se revocă din calitatea de membru al Consiliului de administrație al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate.

(2) Începând cu data prevăzută la alin. (1), doamna Gabriela Stan se numește în calitatea de membru al Consiliului de administrație al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, pentru un mandat de 4 ani.

Art. 2. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii își încetează aplicabilitatea prevederile art. 2 alin. (2) din Decizia primului-ministru nr. 416/2012 privind numirea unor reprezentanți ai statului în Consiliul de administrație al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 483 din 13 iulie 2012.

**PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA**

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

București, 18 iulie 2012.
Nr. 417.

**GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****privind numirea domnului Bogdan Tohăneanu
în funcția de secretar de stat la Ministerul Administrației și Internelor**

Având în vedere propunerea formulată de ministrul administrației și internelor, în temeiul art. 15 lit. d) și art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 9 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și Internelor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Bogdan Tohăneanu se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Administrației și Internelor.

**PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA**

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

București, 18 iulie 2012.
Nr. 418.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

